

1972 til økonomi- og budgetministeriet, der er nævnt i revisionsdepartementets udtalelse, søgte socialministeriet om tilslutning til, at der blev ydet Kofoeds Skole et ekstraordinært tilskud på 1,5 mill. kr. i 1972-73. Der blev endvidere ansøgt om tilslutning til et driftstilskud, som kunne ydes efter skolens flytning og udmåles i forhold til udgifterne, der ville blive en følge af, at skolens virksomhed etableredes i en anden ejendom. Økonomi- og budgetministeriet meddelte derefter den 9. juni 1972, at det kun kunne tiltræde forslaget om det ekstraordinære tilskud. Forslag herom forelagdes herefter finansudvalget, der tiltrådte det i sit møde den 27. juni 1972.

Den 28. juni 1972 skrev jeg til økonomi- og bugetministeren og forelagde spørgsmålet, om socialministeriet kunne søge bevillingen til Kofoeds Skole forhøjet med 4 mill. kr. fra den 1. april 1973, idet jeg samtidig foreslog kompenserende besparelser for merudgiften. Økonomi- og budgetministeren svarede den 20. juli 1972, at han ikke fandt ideen acceptabel.

I dette brev har økonomi- og budgetministeren efter min opfattelse ikke, som det siges i statsrevisorernes bemærkninger, klart og ubetinget modsat sig bevillingen til Kofoeds Skole. Økonomi- og budgetministeren kunne derimod ikke acceptere mit forslag om den kompenserende besparelse. På denne baggrund rejste jeg i et brev af 4. august 1972 på ny sagen over for økonomi- og budgetministeren, som derefter i et brev af 11. s. m. svarede, at han ikke ville modsætte sig, at der på forslaget til finansloven for finansåret 1973-74 blev søgt en forhøjelse af bevillingen til Kofoeds Skole under forudsætning af, at merudgiften kunne afholdes inden for socialministeriets budgetteringsrammer.

Forslaget om en merbevilling blev derefter optaget i det bidrag til finanslovsforslag, som socialministeriet skulle aflevere til økonomi- og budgetministeriet kort tid efter. Det blev ikke på noget tidspunkt før finanslovens vedtagelse fra socialministeriets side tilkendegivet over for skolens bestyrelse, at den kunne disponere med hensyn til køb af ejendom. Skolen er en selvejende institution, som på eget ansvar selvstændigt indgår retshandler. Bestyrelsen tog således selv stilling til købet af den nye ejendom og tog forbe-

hold ved handelens afslutning, da skolen ikke kunne være sikker på, at merbevillingen kunne ydes. Når bestyrelsen ønskede handelen afsluttet netop da, skyldtes det, at en udskydelse ville have fordyret handelsomkostningerne. En tilkendegivelse til skolen fra socialministeriet om, at der kunne ydes et større tilskud til dækning af de forøgede driftsudgifter, forelå først med skrivelsen af 25. april 1973, dvs. efter finanslovens vedtagelse i folketingset, hvorved dispositionen fik den fornødne bevillingsretlige hjemmel.

I revisionsdepartementets redegørelse af 28. april 1975 til statsrevisorerne nævnes det, at departementet i tilslutning til socialministeriets besvarelse af 21. februar 1975 af departementets forespørgsel af 7. februar 1975 har foretaget en nærmere gennemgang af socialministeriets materiale om Kofoeds Skole.

I skrivelsen af 7. februar 1975 spurgte revisionsdepartementet, om socialministeriet måtte have orienteret bevillingsmyndighederne om, hvor stor en del af det beløb, som var bevilget til Kofoeds Skole på finansloven for 1973-74, der kunne henføres til udflytningen til en ny ejendom, og om flytningens konsekvenser for beregningen af statstilskuddet for de følgende finansår.

Socialministeriet svarede i skrivelse af 21. februar 1975 og henviste heri dels til skrivelse af 17. maj 1972 til økonomi- og budgetministeriet, i hvilken der blev gjort rede for planerne om flytning, dels til et brev fra mig af 28. juni 1972 til økonomi- og budgetministeren, i hvilket brev størrelsen af merudgiften blev nævnt.

Brevene af 20. juli og 4. og 11. august 1972, som er en underhåndsbrevveksling mellem økonomi- og budgetministeren og mig, blev ikke omtalt, da brevene alene drejede sig om den politiske stillingtagen til, om bevillingen skulle søges, og da de efter deres indhold ikke yderligere kunne belyse revisionsdepartementets spørgsmål om, hvor stor en del af bevillingen der kunne henføres til udflytningen.

Da revisionsdepartementet henvendte sig i socialministeriet for nærmere at gennemgå ministeriets materiale, blev det oplyst, at gennemgangen vedrørte størrelsen og anvendelsen af statstilskuddene til skolen og dermed beslægtede selvejende institutioner, således som departementet var anmodet om